

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 851/2024
03.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 1. у вези члана 178. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Радмиловића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Великом Градишту К 101/21 од 13.10.2023. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж1 6/24 (2021) од 08.02.2024. године, у седници већа одржаној дана 03.10.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Радмиловића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Великом Градишту К 101/21 од 13.10.2023. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж1 6/24 (2021) од 08.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великом Градишту К 101/21 од 13.10.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 1. у вези члана 178. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 2 (два) месеца, у коју му се има урачунати време проведено у притвору.

На основу одредбе члана 89а Кривичног законика према окривљеном је изречена мера безбедности забране приближавања и комуникације са малолетном оштећеном, на тај начин што неће прилазити оштећеној на удаљености не мањој од 50 метара, као и комуникација са малолетном оштећеном, у трајању од 3 (три) године, од дана правноснажности пресуде.

Истом пресудом окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у корист буџетских средстава суда, као и трошкове кривичног поступка законском заступнику малолетне оштећене – мајци ББ, о чијој ће висини бити одлучено посебним решењем, те да суду на име паушала плати износ од 10.000,00 динара, а ОЈТ-у у Великом Градишту на име трошкова кривичног поступка износ од 64.436,39 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног

извршења, док је законски заступник малолетне оштећене – мајка ББ ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу Кж1 6/24 (2021) од 08.02.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Дејан Радмиловић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и у целини укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак. Предложио је да буде обавештен о седници већа.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Бранилац окривљеног, у образложењу поднетог захтева, одредбу општег карактера (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), коју наводи као разлог подношења захтева, конкретизује истицањем да првостепени суд у изреци пресуде не утврђује употребу силе, принуде или претње у вези кривичног дела недозвољене полне радње из члана 180. став 1. у вези члана 178. став 1. Кривичног законика, а што представља битан елемент овог кривичног дела, уз закључак да је окривљени осуђен за радње које нису кривично дело, због чега је, правилном применом закона, евентуално могао бити оглашен кривим због кривичног дела полно узнемиравање.

Ове наводе браниоца, којима се указује на повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, Врховни суд оцењује као неосноване, из следећих разлога:

Одредбом члана 182. став 1. Кривичног законика прописано је да ко под условима из члана 178. став 1. и 2, члана 179. став 1. и члана 181. став 1. и 2. овог законика, изврши неку другу полну радњу, казниће се новчаном казном или затвором до три године.

Одредбом члана 178. став 1. Кривичног законика прописано је да ко принуди другог на обљубу или са њом изједначен чин употребом силе или претњом да ће непосредно напасти на живот или тело тог или њему блиског лица, казниће се затвором од пет до дванаест година.

Према изреци правноснажне пресуде окривљени је критичном приликом, у урачунљивом стању, свестан свога дела и да је исто забрањено, употребом силе ради задовољења свог полног нагона, принудио на полну радњу малолетну оштећену ВВ рођену ...2007. године, на тај начин што је зауставио путничко возило којим је управљао, предложио оштећеној да слаже родитеље и да једног дана дође по њу да негде оду, да ће је након тога вратити кући, а да родитељима каже да је била са друштвом, а након тога, противно њеној вољи десном руком загрлио преко рамена и пољубио у десни образ, а затим левом и десном руком загрлио, левом руком прешао преко груди и руком додиривао по десној дојци, услед чега га је оштећена због страха у коме се налазила, одгурнула од себе, питајући је при томе да ће се играти или не и на њене молбе да мора да се врати кући, стартовао возило и у току вожње до центар села руком додиривао оштећену по левој бутини близу међуножја, због чега је одгуривала његову руку, при чему је био свестан свога дела и хтео његово извршење.

Полазећи од наведеног и цитираних законских одредаба, по оцени Врховног суда, из изреке побијане првостепене пресуде јасно произилазе сва субјективна и објективна обележја бића кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 1. у вези члана 178. став 1. Кривичног законика, због којег је окривљени и оглашен кривим, обзиром да је окривљени на описани начин употребом силе принудио на полну радњу малолетну оштећену, због чега су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује на постојање повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени неоснованим.

Како изрека побијане првостепене пресуде, садржи све субјективне и објективне елементе кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 1. у вези члана 178. став 1. Кривичног законика, то су неосновани и наводи браниоца окривљеног, којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, истицањем да се у конкретном случају ради о кривичном делу полно узнемиравање из члана 182а Кривичног законика.

Из изнетих разлога, Врховни суд је основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић, с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић